

**A vibrafon mint jazzhangszer komolyzenébe való
beilleszkedésének bemutatása Andrei Pushkarev Valse Brillante
című művén keresztül**

Lengyel Erik

Klasszikus ütőhangszeres, BA/III

Témavezető: Dr. Szabó István főiskolai tanár

Debreceni Egyetem Zeneművészeti Kar

Tartalomjegyzék

I. Bevezetés	2
I.1. A vibrafon kialakulásának kezdete	2
I.2. A végleges forma létrejötte	2
II. A vibrafon mai megszólaltatási technikájának kialakulása	3
III. A vibrafon kezdeti szerepe a zenében	4
IV. A hangszer megjelenése a szimfonikus zenekarokban	4
V. A vibrafon repertoárja	5
VI. A Valse Brillante keletkezésének háttere.....	6
VII. A Valse Brillante játéktechnikai megvalósítása vibrafonon.....	7
VIII. Befejezés	9
Függelék	12
Melléklet.....	14

I. Bevezetés

I.1. A vibrafon kialakulásának kezdete

A zenetörténetben az ütőhangszerek megjelenése egészen az őskorig nyúlik vissza, amikor már különböző fadarabokon megszólaltatnak ritmusokat, dallamokat. A kezdeti csörgő és dörzsölt hangszerek megjelenése után Afrikában kialakulnak az első membranofon hangszerek. A dallamjátszó, azaz idiofon hangszerek első európai megjelenése 1511-re datálható. 1735-ben már Händel harangjátékot használt egyik operájában, és a zeneszerzők egyre nagyobb érdeklődése hozzájárult az ütős hangszer család fejlődéséhez. (Aldridge, 1994)

Az ipari forradalom hatása, az új manufaktúrák, megjelenése elősegítette az ütőhangszerek szakosodására létrejövő gyárak megjelenését. Ilyen volt a Leedy Drum Company Indianapolisban, ahol az első vibrafonhoz hasonlító hangszer megjelent a 20. század elején. Hermann Winterhoff, a Leedy Drum Company mérnöke a marimba elődjével, a fémmarimbával (F.1.1. ábra) kísérletezve tremoló hangzást, vibrátót próbált meg elérni. A hangszeren vékony, lapos, acél hanglapok voltak. A fémmarimba, marimbafon hangterjedelme két, két és fél vagy háromoktávnyi volt. Először egy motort szereltek a fémmarimbára ami le-föl mozgatta a rezonátorcsöveket, így közelítve-távolítva azokat a lapoktól. A második kísérleti modellben a rezonátorok oldalra mozdultak. (Blades, Holland, 2016)(Mucsi, 2010)

I. 2. A végleges forma létrejötte

1922-ben George H. Way eladási menedzser és tanácsadó kezdeményezésére megszületett a ma is használatos neve a hangszernek: „Vibraphone” (vibrafon). 1924-től kezdve elindult a hangszer gyártása, de eleinte még kevés példányszámban. Louis Frank Chiha¹, vaudeville² művész, szórakoztató darabokban használ „Leedy vibraphone”-t (F.1.2. ábra), és ennek hatására rohamosan nőtt a vibrafonrendelések száma.(Smith, 2008)(Mucsi, 2010)

¹ Louis Frank Chiha: amerikai xilofonjátékos

² A vaudeville a voix de ville kifejezésből ered, ami azt jelenti a „város hangja”. A vaudeville 1880 és 1930 között népszerű teátrális szórakoztató műfaj volt az Amerikai Egyesült Államokban és Kanadában. Az előadásokon (kabarékon) számos művészeti ág képviselője fellépett, mint zenészek, táncosok, artisták, mutatványosok, színészek. „Az amerikai show-business előfutára”.

1927-ben Henry Schluter, a J. C. Deagan Company³ főgépésze egy új hangszert épít a Vibra-Harp-ot (F.1.3. ábra). Az új hangszer alumíniumlapokat kapott, és a lapok hangolásán és méretein változtattak, így kiküszöbölve a disszonáns harmóniák, felhangok megszólalását. A Leedy cég ennek hatására lecseréli a hanglapjait alumíniumra. A hanglapok egy huzalra vannak felfűzve, és a hanglapok mindkét végüknél ki vannak fűrva. A huzal áthaladt minden hanglapon, amit egy kis pillér tartott minden lap között. (Mallows, 2004)(Mucsi, 2010)

William D. „Billy” Gladstone⁴ 1927-ben feltalálja a lábdobpedált, és ennek hatására Schluter konstrukciójában megjelenik a vibrafonhoz szükséges tompítópedál. A tompítópedál a hangszer fontos része. A pedál mozgathatósága megkönnyítette az előadó játékát. A pedál lenyomásával a lapok szabadon zenghettek, mint a zongoránál. Amikor felengedik a pedált, akkor a tompítósin filcrétege hozzányomódik a hanglapok aljához, így elfojtva a hangot. Később a kísérletezések során született néhány konstrukció, melyeken a pedál mechanikája ellentétesen működött. Ezeket a hangszereket ma már nem használják. (Mallows, 2004)(Mucsi, 2010)

Két tengely halad a két sor alatt végig a hangszeren, pulzátorokkal. Ezek vékony, kerek fém körlapok voltak minden egyes rezonátorcső fölött (Blades, Holland, 2016 idézi Mucsi, 2010).

A motor, ami a kis lapátokat forgatja, a lapok alatt, a hangszer jobb oldalán helyezkedik el. Motorral egy változtatható sebességű vibrató hangzás, míg motor nélkül egy egyenes hang érhető el. A motorral a mai hangszereken is ugyanezt a hatást lehet elérni. (Mucsi, 2010)

A Vibra-Harp konstrukciója sokkal népszerűbb lett, mint a Leedy hangszere, szinte sablonjává válva minden mai vibrafonnak. A mai vibrafongyártó cégek például: Adams, Musser, Ross és a Yamaha (F 1.4. ábra).

II. A vibrafon mai megszólaltatási technikájának kialakulása

Eleinte a xilofonhoz hasonlóan 2 darab kemény verővel játszottak a hangszeren. Red Norvo⁵ volt az első vibrafonos, aki kezdeményezte a 4 verős játékot, a 2 verős játék mellett. A 4 verő használatával lehetőség nyílt akkordok megszólaltatására, és ennek hatására kísérő hangszerként is funkcionálhatott a vibrafon a különböző jazzformációkban. A 4 verő tartására

³ J. C. Deagan Company: amerikai ütőhangszergyártó cég

⁴ William D. "Billy" Gladstone (1893–1961): ütőhangszeres művész, feltaláló és hangszerépítő

⁵ Red Norvo (1908–1999): amerikai jazzvibrafonos

háromféle módszer alakult ki, ami a mai napig használatban van. A hagyományos verőfogás, a Gary Burton⁶ -féle verőfogás és Musser⁷ által kitalált, Stevens⁸ által tökéletesített verőfogás. A vibrafonon a tradicionális mellett a Burton-féle verőfogást használják leginkább. Milt Jackson⁹ volt az, aki a puhább verők használatát kezdeményezte, és így lehetőség nyílt lágyabb, énekszerű hangzást kialakítani a hangszeren. A hangok és akkordok összeűgésének elkerülésére különféle lefogási technikák jelentek meg. A lefogás történhet kézzel, illetve verővel a hangszeren. (Mallows, 2004)

III. A vibrafon kezdeti szerepe a zenében

A vibrafon létrehozásának kezdő szándéka az volt, hogy új színt adjanak a hatalmas ütőhangszeres arzenálhoz, melyet zenés-táncos show-műsorokban, vaudeville-ekben könnyűzenei együttesek alkalmaztak Amerikában. A vibrafon az 1920-as évektől a tánczenekarok szerves része. Több jazzmuzsikus, aki elkezdte használni a vibrafont, később főhangszerévé választotta, úgy mint Red Norvo, Milt Jackson, Lionel Hampton¹⁰. Az első jazzhangfelvételt vibrafonnal Lionel Hampton játszotta fel 1931-ben *Memories of You* címmel, Louis Armstronggal¹¹ és zenekarával. Az 1950–60-as években Terry Gibbs¹² és Gary Burton tovább növelték a hangszer népszerűségét. Magyar előadók is hozzájárultak a hangszer ismertségének elnyeréséhez. Ilyenek például: Beamter Jenő¹³, Tommy Vig¹⁴, Szaniszló Richárd¹⁵. (Mucsi, 2010)(Smith, 2008)

IV. A hangszer megjelenése a szimfonikus zenekarokban

Nem sokkal azután, hogy a vibrafon megjelent a jazz-zenei életben, megindult kortárszenei és klasszikus zenei karrierje is.

A hangszert több neves szerző is alkalmazta szimfonikus zenekari műveiben, néhány példa: Darius Milhaud¹⁶: *L'annonce faite á Marie*, Alban Berg¹⁷: *Lulu*, Benjamin Britten¹⁸: *Spring*

⁶ Gary Burton (1943–): amerikai jazz vibrafonos

⁷ Cairl Omar Musser (1901–1998): amerikai marimbavirtuóz, karmester és dallamhangszer-építő

⁸ Leigh Howard Stevens (1953–): amerikai marimbajátékos

⁹ Milt Jackson (1923–1999): amerikai jazzvibrafonos

¹⁰ Lionel Hampton (1908–2002): amerikai vibrafonos, zongorista, ütős, zenekarvezető, dzsesszzenész.

¹¹ Louis Daniel Armstrong (1901–1971): amerikai dzsessztrombitás, énekes, zenekarvezető, a dzsessztörténet egyik legnagyobb és legismertebb alakja.

¹² Terry Gibbs (1924–): amerikai jazzvibrafonos, zenekarvezető

¹³ Beamter Jenő (1912–1984): jazz-zenész, zeneszerző, zenetanár.

¹⁴ Tommy Vig (1938–): jazzdobos, vibrafonos, zeneszerző, producer, zenei rendező, karmester.

¹⁵ Szaniszló Richárd (1977–): jazzvibrafonos, zenetanár.

¹⁶ Darius Milhaud (1892–1974): francia zeneszerző, a francia Hatok zeneszerzői csoport tagja.

Symphony és A Midsummer Night's Dream, Pierre Boulez¹⁹: Le marteau sans maître, valamint Leonard Bernstein²⁰: West Side Story. Bernstein művében ötvöződik a jazz és a klasszikus zene, egyik legjobb lehetőség a vibrafon alkalmazására. (Smith, 2008 idézi Mucsi, 2010)

Az első versenyművet Milhaud komponálta a hangszerre. A Concerto for marimba, vibraphone and Orchestra című műve 1947-ben íródott, az első bemutató 1949-ben volt a St. Louis-i szimfonikus zenekar által, a szólót Jack Conner²¹ játszotta. Milhaud ezzel a művel egy új oldalát mutatta be a hangszernek, és megalapozta a vibrafon helyzetét a komolyzenei koncertéletben. Később számos versenymű született még a hangszerre, ilyenek például: Siegfried Fink²²: Concerto for Vibraphone and Strings, Emanuel Sejourne²³: Concerto for vibraphone and strings orchestra, Ney Rosauro²⁴: Concerto for Vibraphone and Orchestra. A Fink-mű tartalmazza az első lejegyzett kadenciát is vibrafonra. (Smith, 2008)(Mucsi, 2010)

V. A vibrafon repertoárja

Az első szólómű, mely kifejezetten a vibrafonra íródott James Beale²⁵ Three Pieces for Vibraphone Op. 27. című műve, mely 1959-ben készült. 1959 óta rengeteg művet komponáltak szóló vibrafonra, mely ékes bizonyítéka mind a hangszer, mind a szóló koncertműfaj népszerűségének. A szeriális zene²⁶ egyik képviselőjét, Karlheinz Stockhausen²⁷ is megihlette a hangszer sokszínűsége. A Freitag aus Licht operájának egyik részletét átdolgozta vibrafonra, és így született meg a Vibra-Elufa című alkotás 2003-ban. (Smith, 2008)

A technika fejlődésének hatására egyre jobban növekedtek a lehetőségek, és a szólóművek mellett, előszeretettel komponáltak zongora-, elektroakusztikus kíséretes műveket is erre a hangszerre. Elektroakusztikus mű például: Chris Hanning²⁸ Mirror Image

¹⁷ Alban Maria Johannes Berg (1885–1935): osztrák zeneszerző, a modern szimfonikus zene egyik meghatározó alakja, a tizenkétfokú zeneszerzői technika képviselője.

¹⁸ Benjamin Britten (1913–1976): Báró Edward Benjamin Britten, Aldeburgh bárója OM CH angol zeneszerző, karmester, zongorista.

¹⁹ Pierre Boulez (1925–2016): francia zeneszerző és karmester.

²⁰ Leonard Bernstein (1918–1990): amerikai zeneszerző és karmester.

²¹ Jack Conner (1913–2001): amerikai marimbajátékos.

²² Siegfried Fink 1928–2006): német ütőhangszeres előadó, zeneszerző és oktató.

²³ Emanuel Sejourne (1961–): francia zeneszerző, ütőhangszeres előadó és a Strasbourgi Konzervatórium ütőhangszeres tanszékének vezetője.

²⁴ Ney Rosauro (1952–): brazil zeneszerző, ütőhangszeres játékos, oktató.

²⁵ James Beale (1924–2010): amerikai zeneszerző, a Washingtoni Egyetem professzora

²⁶ Szeriális zene: a modern zene egyik komponálási módszere, melynek első válfaja a dodekafónia volt. Radikálisan szakít a tonális törvényszerűségeivel, s eszménye a sorelv (széria) szigorú megtartásával matematikailag szinte totálisan determinált zene.

²⁷ Karlheinz Stockhausen (1928–2007): német zeneszerző.

²⁸ Chris Hanning (1962–): amerikai ütőhangszeres játékos, zeneszerző, oktató.

című darabja, amelynek az elején vonóval szólaltatják meg a hangszert. Ez az új alternatív megszólaltatási technika különleges hatást kelt a publikumnak.

A vibrafon puha és lágy hangzása lehetőséget nyújt átíratok készítésére is. A barokk kor egyik kiváló zeneszerzőjének, Johann Sebastian Bachnak²⁹ a művei, számos kortárs átíratkészítőt megihletett. Korunk jelentős transzkripció készítői például: David Friedman³⁰, Steven Machamer³¹ és Andrei Pushkarev.

VI. A Valse Brillante keletkezésének háttere

A Valse Brillante Manos Hadjidakis „The Waltz of the Lost Dreams” című zeneművének átdolgozása. Manos Hadjidakis görög zeneszerző, 4 évesen elkezdett zongorázni, 15-18 évesen zenelméletet és zenetörténetet tanult, de a háború miatt a tanulmányait nem tudta befejezni. Színházi munkáin kívül filmzenéket is írt. 1960-ban Oscar-díjat kapott Jules Dassin Never on Sunday című filmjének zenéjéért. Manos Hadjidakis kiadott négy verseskötetet is (Hadjidakis).

A mű egy keringő, mint a nevében is szerepel. A keringő eredete egészen az 1100-as évekig nyúlik vissza. VII. Lajos³² udvarában már láthattunk keringőző embereket. A keringő első operabeli megjelenése Vicente Martín y Soler³³ Unacosarara művében található. Az évek során meghódította egész Európát ez a műfaj, és a korai 19. században két típusa alakult ki: a német vagy bécsi és a francia. A francia tánc lassabb és nőiesebb volt, mint a német. A kezdetekben a keringő 2 x 8 ütemből állt. A közönség igénye megnőtt, és kibővítették a zeneszerzők a szerkezetét, megjelenik a trio, menüett és CODA. Johann Nepomuk Hummel³⁴ volt az első zeneszerző, aki önálló szóló, előadási, keringő darabot írt. Franz Schubert³⁵ és Carl Maria von Weber³⁶ a bevezetők megjelentetésével és az ütemszámok periodikus növelésével megágyaztak a romantikus keringő bővülő szerkezetének. Weber már zenekarra is komponál. A romantika korszakában a keringők nagy alkotóinak Josef³⁷, Johann Strausst³⁸

²⁹ Johann Sebastian Bach (1685–1750): barokk-kori német zeneszerző, orgonista, hegedűművész, a zeneművészet kiemelkedő egyénisége, a protestáns egyházi zene jeles képviselője.

³⁰ David Friedman (1944–): amerikai jazzvibrafonos, zeneszerző, oktató.

³¹ Steven Machamer (1956–): amerikai ütőhangszeres játékos, a Sydneyi kortárszenei zenekar ütős szólamvezetője.

³² VII Lajos (1120–1180): a középkori Franciaország királya

³³ Vicente Martín y Soler

³⁴ Johann Nepomuk Hummel (1778–1837): Johann Nepomuk Hummel osztrák zongorista, zeneszerző, tanár és karmester.

³⁵ Franz Schubert (1797–1828): osztrák zeneszerző, karmester.

³⁶ Carl Maria Friedrich Ernst von Weber (1786–1826): német zeneszerző, karmester, zongorista, gitáros és zenekritikus.

³⁷ Josef Strauss (1827–1870): osztrák zeneszerző, karmester, hegedűművész

és Chopint³⁹ tekinthetjük. A bevezetők és a Codák tökéletesítése mellett érdekes harmóniák és különböző zenekari effektek jelennek meg. A XX. században a keringő népszerűsége töretlen, Mahler⁴⁰ és Sztravinszkij⁴¹ alkotásai mellett Lehár Ferenc⁴² operettjeibe is belecsempészi a műfajt. A jazzben is megjelenik a műfaj, ámde szóló vibrafonra nagyon kevés mű íródott. David Friedman Vienna című alkotása mellett Andrei Pushkarev Valse Brillante-ja a jelentős. (Blom, 1961)

A Valse Brillante zongorára és tangóharmonikára íródott keringő. Hadjidakis műve eredetileg egy világzenei kompozíció, és egy téma folyamatos, végtelenszerű ismétlése. A harmonika folyamatos hangzását először a középrészben érzékelhetjük. Ami érdekesség, hogy Hadjidakis alkotásában is később száll be a tangóharmonika, és Pushkarev átiratában is a darab közepén vehetjük észre a hangzásképét a jobb kéz folyamatos hiányos triolás mozgásával.

Andrei Pushkarev zenészcsaládba született 1974-ben. 5 évesen zongorázni kezdett, majd 14 évesen kezdett ütőhangszerekkel foglalkozni. 1992-ben felvették a Kijevi Csajkovszkij Zeneművészeti Konzervatóriumba, és itt folytatta tanulmányait. Egyetemi éve alatt Pushkarev elkezdte írni saját műveit, átíratait, és a vibrafon több mint kedvenc hangszerévé vált. 1995-ben Pushkarev megnyert egy ukrán nemzeti versenyt szólóvibrafonosként. 22 évesen a Kijevi Szimfonikus Zenekar timpanistája lesz. 1999-ben csatlakozik a Kremerata Baltica kamarazenekarhoz. Szólótimpanistaként hallható az After Mozart című, Kremerata Baltica által előadott albumon, ami 2001-ben Grammy díjat kapott, és 2002-ben ECHO-díjat szerzett. Számos zeneszerző műveiből átíratokat készített már. Ilyen zeneszerzők például Astor Piazzola⁴³, Richard Rogers⁴⁴, Pjotr Iljics Csajkovszkij⁴⁵. (Pushkarev)

VII. A Valse Brillante játéktechnikai megvalósítása vibrafonon

A Valse Brillante egy 4 verős előadási darab, amely szerkezetileg egy variációs formának tekinthető. Az első rész egy 8 ütemes bevezető. Az első 4 ütem Fréderic Chopin Grand Valse

³⁸ Johann Strauss (1825–1899): osztrák zeneszerző, többek között a Kék Duna keringő és A denevér megkomponálója, már életében a „keringőkirály” becenévvel illették.

³⁹ Fréderic Chopin (1810–1849): lengyel zeneszerző és zongoravirtuóz

⁴⁰ Gustav Mahler (1860–1911): cseh–osztrák zeneszerző, karmester.

⁴¹ Igor Stravinsky (1882–1971): orosz zeneszerző.

⁴² Lehár Ferenc (1870–1948): zeneszerző, operettkomponista, karmester.

⁴³ Astor Piazzola (1921–1992): argentin zeneszerző, zenekarvezető, harmonikás.

⁴⁴ Richard Rogers (1902–1979): amerikai zeneszerző, dalszerző.

⁴⁵ Pjotr Iljics Csajkovszkij (1840–1893): orosz romantikus zeneszerző.

Brillante mű kezdetének hasonmása, ebből is látszik Pushkarev széles körű ismerete a komolyzenében. A fanfárhoz hasonlító nyitányban hemiola figyelhető meg a harmadik és negyedik ütemben. (Melléklet, 1. ábra)

A bevezető második felében decrescendót és ritartandót írt ki a zeneszerző. Ezek a jelzések halkulást, illetve lassítást jelentenek. Utalhat a fúvós hangszerek pl.: trombita elhaló hangjára. (Melléklet, 2. ábra)

Majd következik a téma bemutatása. $\frac{3}{4}$ -ben, a keringő-alaplüktetésben. Az elején tonikai, majd domináns szeptimes kísérettel. A zongora transzkripcióját az állandó basszushangok megszólaltatásával és a jobb kezes dallam leírásával oldja meg, Periodizáló jellege van, a 8 ütemek végén megállásokkal. A főtemát az eredeti mű témájának a lefelé tartó részéből képz. (Melléklet, 3-4. ábra)

Az első rész után újra megszólal a főtéma, de immár variálva, díszítve, szélesebb dinamikai síkon. A másodszori főtéma megjelenés után egy úgynevezett közjáték következik, egy kicsit gyorsabb tempóban, itt már harmóniailag is más akkordok szólalnak meg. Ez a rész az eredeti műben nem hallható, abszolút Pushkarev egyéni gondolata. Játéktechnikailag is egy virtuóz triolás futamokkal tarkított rész, a 4 verős játék maximális kiaknázása. A basszushangok itt is a zongora bal kezét szimbolizálják az első 4 ütemben,. Ebben a részben a pedált csak akkor alkalmazzuk, amikor basszushangok is megjelennek.

A visszavezetés után megszólal az eredeti műnek a témája. Pushkarev triolás díszítése különbözik az eredeti nyolcados megoldástól, de a téma teljesen ugyanaz. A tangóharmonika díszítő szerepe kifejezhető a triolás jobb kéz szerepével. Hadjidakis egész műve egy tempóban van, míg Pushkarev tempókat vált és különböző lassításokat és gyorsításokat ír darabjába. (Melléklet, 5. ábra)

Ezek után Pushkarev modulálva és más ritmikában szólaltatja meg a forrásként funkcionáló művet, elérkezünk a darab csúcspontjához. Ebben a részben nagy szerepe van egy, már korábban is használt zenei utasításnak, a *colla parte*-nak. A kifejezés arra utal, hogy a kísérőszólamnak, nevezetesen itt a bal kéznek, a főszólamhoz a jobb kézben vezetett dallamhoz kell alkalmazkodnia. (Pallas Nagylexikon) (Melléklet, 6. ábra)

Következik egy Da capo⁴⁶ rész, a bevezető nyolc ütem visszatérése. Ezek után az eredeti mű egyik főtemája szólal meg ismét, halkan és lassú tempóban, különleges pedálhasználattal. A pedált csak az első negyedre kéri lenyomni a zeneszerző, és utána secon (szárazon), pedál nélkül kell játszani. Ez egy új, egyedülálló hangzásképző a darabban. A

⁴⁶ Ezt az utasítást a darab második felében használják a zeneszerzők, melyben azt kéri az előadótól, hogy a darab első részét ismételjék meg.

zongorán ezt a részt tompítópédál alkalmazásával lehetne megvalósítani. Ez a rész egy görög népi táncra hasonlít, a sirtakira. Ezzel a résszel Pushkarev utalhat az eredeti dallam szerzőjének a származási helyére (Melléklet, 7. ábra), majd ezután a mű leghalkabb és leglágyabb része következik, egy altató jellegű rész. Ezek után egy vidám triolás ritmikájú, virtuóz lezárás következik a kezdő tempóban.

VIII. Befejezés

Ez a mű kifejezi a vibrafon felhasználhatóságának sokrétegűségét. A különleges pedálhasználat és a virtuóz technikai elemekkel Pushkarev megmutatja a vibrafon hangszínbeli sajátosságait. A vibrafon egyre jobban elterjedt. A szimfonikus zenekari művek és versenyművek azt mutatják, hogy a hangszer komolyzenei eszközként is használható. Manapság még mindig a jazzformációk alkalmazzák leginkább a hangszert, és ennek köszönhetően a komolyzenészek is jazzhangszerként tekintenek rá.

A dallamjátszó ütőhangszerek megjelenése új irányokat mutat a zenében. Az új hangzások megjelenése a publikum tetszésnyilvánításában is kifejeződik. Ennek hatására az ütőhangszeres repertoár folyamatosan bővül.

Felhasznált irodalom

Aldridge, J. (1994). *Vintage Drums*. Centerstream Publishing.
ISBN 0-931759-79-X

Andrei Pushkarev

<http://www.kremeratabaltica.com/portfolio-item/andrei-pushkarev/>

Utolsó letöltés: 2016.11.17.

Blades, J. (2005). *Percussion Instruments And Their History*. The Bold Summer, Ltd.

Blades, J. (1992). *Percussion Instruments And Their History*. The Bold Summer, Ltd.

Blom, E. (1961). *Grove's Dictionary of Music and Musicians Fifth Edition Edited by Eric Blom Volume IX Vir-Z*. St. Martin's Press.

Deagan Vibraharp

<http://www.deaganresource.com/vibraphones.html>

Utolsó letöltés: 2016.11.17.

Gergő Mucsi (2010): A vibrafon története felépítése és különleges játéktechnikáinak alkalmazása a kortárs zenében. Szakdolgozat. Szegedi Tudományegyetem.

James Blades and James Holland. "Vibraphone." Grove Music Online. Oxford Music Online. Oxford University Press. Web. 17 Oct. 2016.

<<http://www.oxfordmusiconline.com/subscriber/article/grove/music/29286>>

James Blades and Thomas Brett. "Vibraphone." Grove Music Online. Oxford Music Online. Oxford University Press. Web. 17 Oct. 2016.

<<http://www.oxfordmusiconline.com/subscriber/article/grove/music/A2258609>>

Joshua D. Smith, B.M., M.M. (2008). *EXTENDED PERFORMANCE TECHNIQUES AND COMPOSITIONAL STYLE IN THE SOLO CONCERT VIBRAPHONE MUSIC OF CHRISTOPHER DEANE*. Disszertáció.

http://digital.library.unt.edu/ark:/67531/metadc9030/m2/1/high_res_d/dissertation.pdf

Utolsó letöltés: 2016.11.17.

Leedy Vibraphone

<http://rhythmdiscoverycenter.org/onlinecollection/leedy-vibraphone/>

Utolsó letöltés: 2016.11.17.

Mallows, A. F. (2004). *AN HISTORICAL SURVEY OF THE DEVELOPMENT OF THE VIBRAPHONE AS AN ALTERNATIVE ACCOMPANYING INSTRUMENT IN JAZZ*. Disszertáció.

https://open.uct.ac.za/bitstream/item/8138/thesis_hum_2004_mallows_fa.pdf?sequence=1

Utolsó letöltés: 2016.11.17.

Manos Hadjidakis

<http://palio.antibaro.gr/culture/mg/hadjidakis.html>

Utolsó letöltés: 2016.11.17.

Pallas Nagylexikon

http://www.kislexikon.hu/colla_parte.html

Utolsó letöltés: 2016.11.17.

William "Billy" Gladstone

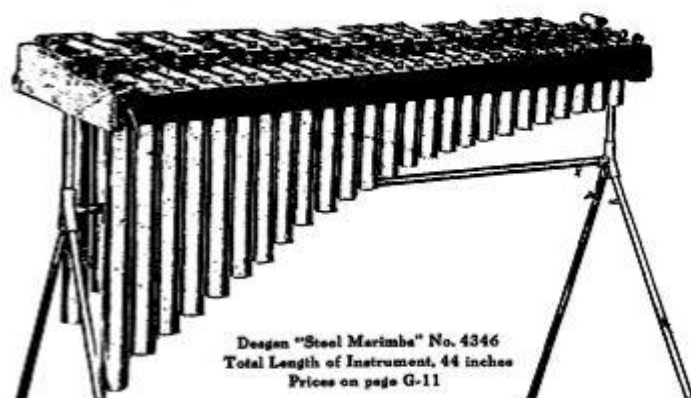
<http://www.pas.org/About/the-society/halloffame/GladstoneBilly.aspx>

Zenei Enciklopédia

<http://www.zenci.hu/szocikk/vibrafon#ixzz4NEmxiLH3>

Utolsó letöltés: 2016.11.17.

Függelék

F.1.1. ábra: Deagan fém marimba

Forrás: <http://www.deaganresource.com/steelmar.html>

F 1.2. ábra: Leedy Vibraphone

Forrás: <http://rhythmdiscoverycenter.org/onlinecollection/leedy-vibraphone/>

F 1.3. ábra: Deagan 45-ös Vibraharp

Forrás: <http://www.deaganresource.com/vibraphones.html>

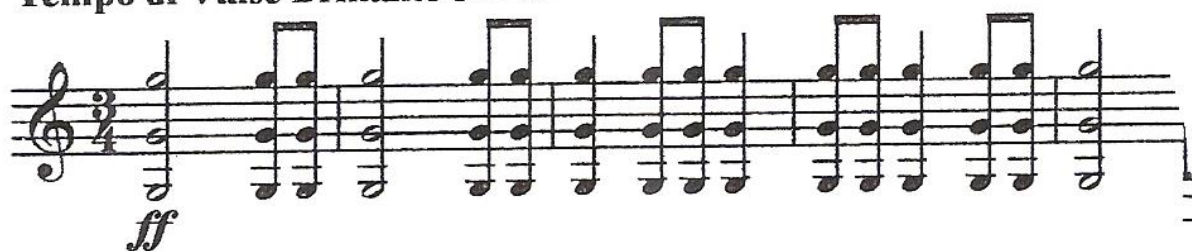
F 1.4. ábra: Adams Konzert vibrafon

Forrás: <http://www.steveweissmusic.com/category/vibraphone>

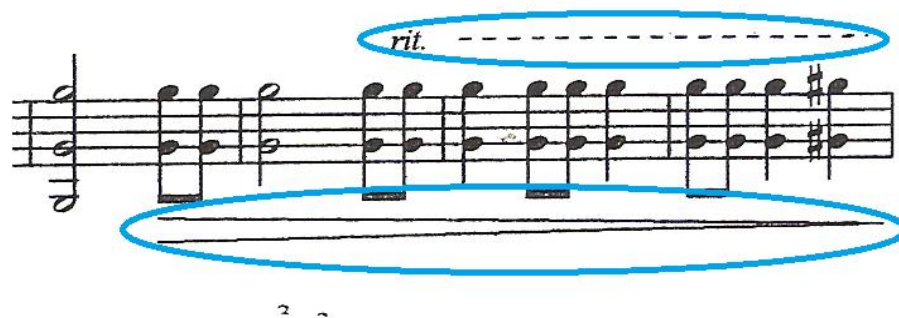
Melléklet

1. ábra:

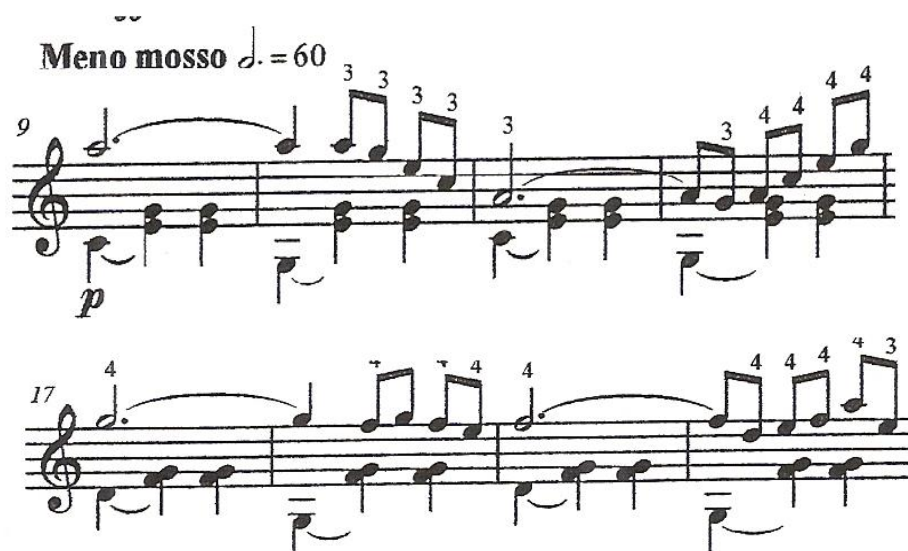
Tempo di Valse Brillante $\text{♩} = 80$

2. ábra:

3-4. ábra:

5. ábra:

Tempo di Valse Brillante $\text{♩} = 80$
(tempo subito)

59

p

6. ábra

colla parte

7. ábra:

$\text{♩} = 50$

p

*Leo **

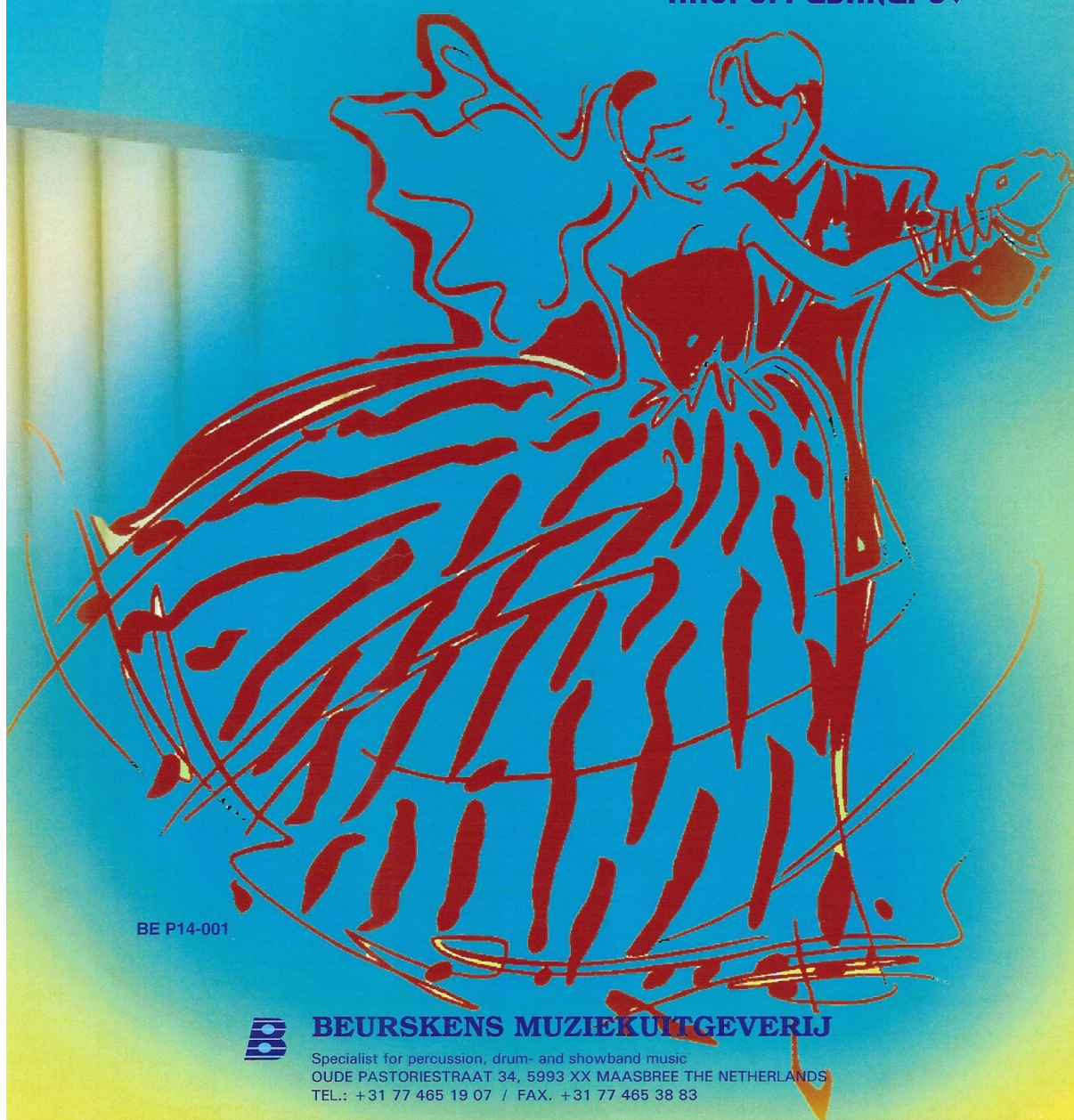
*Leo **

(Pedal simile)

Valse Brillante

for Vibraphone

Andrei Pushkarev

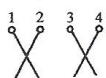

BE P14-001

BEURSKENS MUZIEKUITGEVERIJ

Specialist for percussion, drum- and showband music
OUDE PASTORIESTRAAT 34, 5993 XX MAASBREE THE NETHERLANDS
TEL.: +31 77 465 19 07 / FAX. +31 77 465 38 83

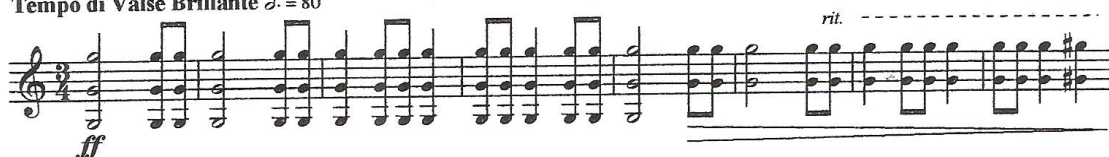

Valse Brillante

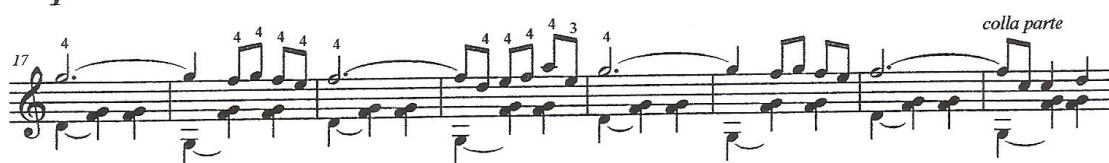
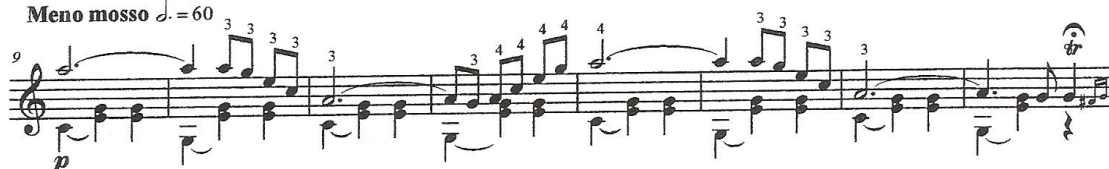
Fantasy by theme from Manos Hadjidakis "Waltz Of The Lost Dreams"

Andrei Pushkarev

Tempo di Valse Brillante $\text{♩} = 80$

Meno mosso $\text{♩} = 60$

BE P14 - 001

© Worldcopyright *Beurkens* Muziekuitgeverij Maasbree The Netherlands Tel: 00-3177 465 1907 Fax: 00-3177 465 3883

rit. ----- $\text{♩} = 60$ rit.

61 *mf*

Tempo di Valse Brillante $\text{♩} = 80$
(tempo subito)

69 *p*

75

81

87 *f* *p* (subito)

93 *molto rit.*

99 *a tempo* *molto rit.* *a tempo* *molto rit.* -----

